

[Aksel Møller.]

standen er ikke blot karakteriseret ved Selvstændighed, den er endnu mere karakteriseret ved en Indstilling, en menneskelig Opfattelse af Samhørigheden med en Gerning, selv om denne Gerning er i en andens Tjeneste. Den højtærede Finansminister vil vide, at vi ved Rigsdagssamlingens Begyndelse lovede at støtte kraftigt og aktivt Gennemførelsen af en Revision af Funktionerloven. Det Resultat, som nu er blevet opnaaet, og som gennem Mægling sinstituttet blev forbedret ved vor direkte Aktion, finder vi brugeligt et Stykke Tid fremover.

Der gaar en folkelig Linie igennem den Politik, som vi vil føre frem. Den har tegnet sig som en Mellemstandspolitik i de Sager, jeg allerede har nævnt, som en Socialpolitik, da vi kunde række den høje Regering Haanden ved Behandlingen af Ulykkesforsikringsloven og Børnebidragsloven. De samme Synspunkter laa til Grund for vor Andel i Behandlingen af et af de vanskeligste og mest uoverskuelige Lovforslag, der nogen Sinde har været forelagt denne Rigsdag, Forslaget om de overtallige Værelser. Her maatte vi opgive et af vore mest fundamentale Principper, Hjemmets Helhed og Fred. Vort Motiv var, at ved Samarbejde i Udvalget, ved at gaa til Forhandlingsbordet havde vi alene Mulighed for at forhindre en Lovgivning, der var endnu mere urimelig end den, som nu kom ud af Samarbejdet.

Vi ser det da som vort Maal for den nærmeste Tid at genskabe Friheden for Erhvervslivet, at forhindre en Arbejdsløshed Magen til den, vi oplevede i 20'erne; og 30'erne, at føre den hertil nødvendige Politik, saaledes at i alt Fald Familier med Børn og gamle Mennesker ikke udsættes for tungere Byrder, at forhindre den fortsatte Inflation, som især vil komme til at berøve Regeringens Arbejdervælgere Udbyttet af deres Arbejde, at værne Mellemstandens selvstændige Bedrifter mod Monopoler, Socialisering og Smudskonkurrence fra skattefrie Konkurrenter, at gennemføre en Socialpolitik, som bygger paa gensidig Hensyntagen, og at fremme Tanken om Folkepensionering, fordi denne Tanke alene vil kunne sanere hele det umaadelige økonomiske Problem, som Alderdomsforsorgen er blevet i vort Land. Men vi lægger sandelig ikke Skjul paa, at vi vil opnaa disse Maal uden at krænke Ejendomsretten og uden at forøge Skattebyrderne.

I mange af disse Synspunkter kan vi møde den høje Regering, men langt fra i

dem alle og især ikke i de vigtige Love. Vi har det Indtryk, at Regeringen tror, at den kan trække Nathuen ned over Øjne og Ører og gennem Opretholdelse af en opstemmet Inflationspolitik slippe for at tage afgørende Stilling til Restriktionernes Afskaffelse og Pengevæsenets Sanering. Mit Parti har den Opfattelse, at Regeringen stadig anser det for forsvarligt yderligere at beklippe Ejendomsretten. Naar den foreslaar Ekspropriation af Jord til Husmandsbrug, naar den ikke formaaede at afvise Det radikale Venstres Angreb paa den i og for sig uhyre forstaaelige traditionelle Ret til at eje flere Jordejendomme, og naar den end ikke har villet lade hele dette Problem undersøge i den Landbokommission, som mit Parti har stillet Forslag om, som forlængst har været til første Behandling her i Tinget, og er blevet henvist til et Udvalg, som først nu paa Torsdag, Dagen før Rigsdagen skal sendes hjem, holder Møde, saa maa man undskyldte mig, at det forekommer mig, at her har igen de politiske Principper faaet Forrang for den saglige Vurdering af Tingene.

Ja, den høje Regering har benyttet Lejligheden til at vise, hvad den fører i sit Skjold, men saa længe den høje Regering maa finde sig i at være en Mindretalsregering, er der dog i alt Fald den Trøst, at Træerne ikke vokser ind i Himmelen. De Resultater, der er opnaaet i Rigsdagssamlingen paa godt og ondt, er altsaa ikke Regeringens Værk alene og heller ikke Regeringens Ansvar. Ogsaa Oppositionen har sit Ansvar for den Lovgivning, der er blevet gennemført, i det Øjeblik den har sat sin Signatur paa denne Lovgivning og har været medvirkende til den.

Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet priste Regeringens saglige Dygtighed. Bevares, den højtærede Statsminister har ogsaa dygtige Ministre, men Dygtigheden har i særlig Grad bestaaet i at indordne sig under Rigsdagens Vilje. Aldrig er saa mange Lovforslag i en Rigsdagssamling saa hyppigt blevet omkalfatret saa fuldstændigt i Udvalgene som i denne Rigsdagssamling, og derfor var det en god Foranstaltning, at Socialdemokratiet ikke fik Flertallet ved Valget til dette høje Ting. Men den høje Regering har egentlig, skønt altsaa dens Fortjenester er saa smaa — ja, omtrent lige saa smaa som fremstillet af det ærede Medlem Hr. Erik Eriksen —, ikke helt formaaet at undgaa at gøre de Dumheder, som, hvor smaa, de end kan forekomme over for de store Spørgsmaal, vi i dette høje Ting